

Ve!
G. S.

В втория том на Божични стихове,
които ще излязат в 1910 г.
и ще се събуди техният рефрен
и нудното заглавие "Да бъде ден!"

РЪКОПИСИТЕ НА ВЕДБАЛ

Между редакторите и сътрудниците на "Кво да е" ставаше разговор след смъртта на Смирненски за неговите ръкописи. От тях разбрах, че в редакцията на вестника са останали много Ведбалови ръкописи. На въпроса: "Защо са останали там?", отговорът беше:

- Някои работи чакаха ред, а други редакцията не смееше да пусне във вестника, защото бяха със силен сатиричен тон. Имаше и някои стихотворения забранени от цензурата. Дълго време след като спря вестникът, непечатаните ръкописи чакаха неговото излизане наново и "по-удобно време", за да могат да видят бял свят. Но такова време не дойде.

Ведбал пишеше своите творби в един екземпляр - той нямаше пишуща машина - и така пропаднаха много негови ръкописи.

В случаен разговор със сина на Александър Стоичков - Божи-дар Стоичков - узнах, че в него са запазени печатани и може би някои непечатани ръкописи на Ведбал. Александър Стоичков беше собственик на печатница "Гутенберг" и издател на списание "Българан". По този начин, благодарение на едно рядко културно отношение към ръкописни реликви, са запазени може би доста оригинали на Ведбалови ръкописи, които рано или късно ще украсят сборката на Институт "Христо Смирненски".

ВОЛНИ ПЕСНИ

Наскоро след смъртта на Ведбал, като номер втори от хумористичната миниатюрна библиотека "Маскарад" излезе сборка стихотворения от Христо Смирненски, под заглавие "Волни песни". Николай Феодоров Фол, под чиято уредба излезе сборката, написа за трогващо мото: "Излишно е да се плетат лаврови венци за Христо Смирненски, защото той, който носеше трънен венец, не се нуждае от блясъка на лаврите".

Ценното в това миниатюрно възпоменателно издание е скицата на Смирненски, поставена на корицата. Това е една от сполучливите скици на поета. *Крум Копавкав*.

не *М. В.*